

แพทย์สตรีตัวอย่าง2552

รศ.พญ.คุณหญิงสำหรี จิตตินันท์

เกิดเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2474 เป็นคนกรุงเทพฯ มีพี่น้อง 4 คน ได้แก่ 1. นางอรนุช เพ็ญภาคกุล
2. นางอรพินท์ เพ็ญภาคกุล 3. นางอรรรณ บุญญาวิจักขณ์
4. นายสิทธิา เพ็ญภาคกุล สมรสกับ รอ.พิมพ์ จิตตินันท์ มีบุตรสาว 4 คน

การศึกษา

จบการศึกษาระดับมัธยม จากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

พ.ศ.2498 จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา จากคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รุ่นที่ 5

พ.ศ.2500-2504 ได้รับทุน Fulbright ไปฝึกงานเป็นแพทย์ประจำบ้าน-แพทย์ประจำบ้านอาวุโส รัฐ
นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

พ.ศ. 2516 อภิธรรมบัณฑิต วัดมหาธาตุ

ประวัติการทำงาน

พ.ศ.2505 กุมารแพทย์เชี่ยวชาญด้านการดูแลทารกแรกคลอดคนแรกของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์
เป็นผู้ก่อตั้งและพัฒนาระบบบริหารระบบทารกแรกคลอด โรงพยาบาล
จุฬาลงกรณ์

พ.ศ.2507-2532 เป็นหัวหน้าหน่วยทารกแรกเกิด โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

พ.ศ.2531-2535 เป็นหัวหน้าภาควิชากุมาร โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

พ.ศ. 2521-2536 เป็นกุมารแพทย์ประจำพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภาฯ

ด้านสังคม

พ.ศ. เป็นกรรมการมูลนิธิแพทย์หญิงสุนิสา จรูญเรืองฤทธิ์ ซึ่งเปลี่ยนชื่อเป็นมูลนิธิเวชศาสตร์ป้องกันและสังคม ส่งเสริมการศึกษานิสิตแพทย์สาขาเวชศาสตร์ป้องกันและสังคม

พ.ศ.2527-ปัจจุบัน เป็นกรรมการมูลนิธิสงเคราะห์เด็ก สภากาชาดไทย

พ.ศ. 2535-2538 เป็นผู้พิพากษาสมทบ คดีศาลเด็กและเยาวชน

พ.ศ.2540-ปัจจุบัน เป็นประธานอนุกรรมการจัดหาครอบครัวบุญธรรม มูลนิธิสงเคราะห์เด็ก สภากาชาดไทย

พ.ศ.2540-ปัจจุบัน เป็นรองประธานมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก ช่วยเหลือเด็กและครอบครัวที่ทำร้ายทารุณและการล่วงเกินทางเพศและถูกทอดทิ้ง

พ.ศ. 2540 ได้รับรางวัลนักสังคมสงเคราะห์ดีเด่น ประเภท อาสาสมัคร จากมูลนิธิ ปกรณ์ อังสุสิงห์

พ.ศ.2541 ได้รับรางวัลแพทย์ดีเด่น จากแพทยสภา

พ.ศ.2547 ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ

พ.ศ.2551 ได้รับรางวัลหม่อมงามจิตต์ บุรฉัตร รางวัลสร้างเสริมคนดี มีคุณธรรม ประเภทอาจารย์ ระดับอุดมศึกษาผู้ทรงคุณธรรม มีผลงานดีเด่นในการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของนิสิต นักศึกษาระดับอุดมศึกษา

พ.ศ.2549-2551 เป็นกรรมการมูลนิธิพิพิธภัณฑ์เด็ก

พ.ศ.2551-ปัจจุบัน เป็นที่ปรึกษามูลนิธิพิพิธภัณฑ์เด็ก

พ.ศ. 2515 - 2545 เป็นกรรมการมูลนิธิสัทธัม ไซติกะ วัดมหาธาตุ คูแล่งเสริมการศึกษาอภิธรรมของพระ เณร และ ขรรษา

พ.ศ.2545-ปัจจุบัน เป็นรองประธานมูลนิธิสัทธัมโชติกะ

พ.ศ.2532-ปัจจุบัน เป็นรองประธานฝ่ายคฤหัสถ์โครงการบรรพชาและอุปสมบทนิติตแพทยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาคฤดูร้อน

พ.ศ. 2548-ปัจจุบัน เป็นกรรมการโครงการเด็กไทยไม่กินหวานของกระทรวงสาธารณสุข

พ.ศ. เป็นที่ปรึกษาศูนย์นมแม่แห่งประเทศไทยของกระทรวงสาธารณสุข

ความภาคภูมิใจ(ผู้เขียนแล้วนะคะ) –

- แม่เป็นคนมีความสุขกับการทำงาน และถือว่าโชคดีที่ได้ทำงานที่ตัวเองชอบ ได้แก่ การดูแลเด็กเล็ก ซึ่งเป็นงานที่แม่เลือก โดยเล่าว่าสมัยที่จบจากต่างประเทศใหม่นั้น ต้องมาเริ่มซื้อเตียงพลาสติกสำหรับเด็กแรกคลอดเตียงแรกของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โดยไม่มีงบประมาณสนับสนุน โดยเมื่อทำ circumcision ทุกครั้งจะขอรับบริจาค ครุภัณฑ์การแพทย์ ทั้งกระโถนเตียง ฯลฯ จนในที่สุดระบบงบประมาณสนับสนุนพร้อม จึงสามารถตั้งหน่วยทารกแรกคลอดได้ในที่สุด
- การทำงานของแม่ทำให้ได้โอกาสสัมผัสกับปัญหาสังคมมากมาย แม่มีความใส่ใจกับการที่เด็กถูกทอดทิ้ง ซึ่งทำให้เด็กกลายเป็นเด็กกำพร้า และพยายามดูแลแก้ปัญหาเด็กกำพร้า โดยความเชื่อของแม่เชื่อว่าบริบทที่ดีที่สุดสำหรับเด็กคือครอบครัว ซึ่งครอบครัวแท้หรือครอบครัวอุปถัมภ์ที่พร้อมจะให้ความรักเด็กดีกว่าการที่เด็กถูกเลี้ยงในสถานสงเคราะห์ ทำให้แม่ได้เข้าไปทำงานกับมูลนิธิที่เกี่ยวข้องกับการดูแลเด็กกำพร้าอยู่และทำงานด้านนี้จนถึงปัจจุบัน
- ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กนอกจากเด็กกำพร้าแล้ว ยังมีปัญหาที่เกิดจากการที่เด็กถูกทำทารุณกรรมซึ่งเป็นสิ่งที่ซ่อนเร้นและไม่ถูกกล่าวถึงในสังคมไทยมากเท่าที่ควร แม่ทำงานร่วมกับมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก โดยใช้ความเป็นนักวิชาการของแม่ ช่วยเป็นพี่เลี้ยง นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา นักกิจกรรมบำบัด ในการพัฒนาความรู้ เพื่อให้การทำงานของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลเด็กมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งงานนี้แม่ทำมาต่อเนื่องหลังจากเกษียณจนปัจจุบัน
- ความเชื่อของแม่ เชื่อว่าการเป็นกุมารแพทย์ที่ดีนั้น แพทย์ควรมีความเอาใจใส่เด็กไม่เพียงเฉพาะสุขภาพกาย แต่แพทย์ควรรับรู้รับทราบถึงบริบทที่เกี่ยวข้องรวมทั้งปัญหาสังคมที่เกี่ยวข้องด้วย ดังนั้นแม่จึงได้สอนนักศึกษาแพทย์เรื่องเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ เด็กกำพร้า เด็กถูก

ทอดทิ้ง ทุกปีจะมีนักศึกษาหมื่นเวียนมาดูงานที่บ้านพักเด็กมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก มิตรมวล เด็ก ซึ่งแม่จะพาดูงานอย่างสนุกสนาน และแถมเลี้ยงข้าวเที่ยง

- แม่ถูกบ่มเพาะจากคุณย่าที่ทำบุญทุกวัน ทำให้มีความสนใจด้านการศึกษา และถือว่าเป็น โชคดีที่เกิดมาในเมืองพุทธ จึงได้ใส่ใจในการศึกษาความรู้ด้านศาสนา โดยไปเรียนอภิธรรมทุกวันเสาร์ อยู่หลายปี ซึ่งในขณะนั้นลูกยังเล็ก ลูกๆยังจำได้ว่าต้องช่วยแม่ทอหนังสือเพื่อเตรียมสอบ อภิธรรมกันหลายรอบ ไม่รู้ว่าแม่ทำอะไรถึงผ่านพ้นหลักสูตรอภิธรรมถึงเข้าชั้นเรียนมาได้ ในที่สุด ทั้งๆที่ต้องเลี้ยงลูกเล็กๆ หลังจากนั้นแม่ยังได้เป็นกรรมการสอบพระ เณร และฆราวาสอีก ระยะเวลาใหญ่
- การเป็นคนดีจำเป็นมากก่อนจะเป็นแพทย์ที่ดี ด้วยพื้นฐานการใกล้ชิดศาสนา เมื่อ20ปีก่อน มีนิสิตแพทย์เห็นแว้วว่าแม่เป็นคนไปวัด น่าจะสามารถจัดการกระบวนการบวชภาคฤดูร้อนให้นิสิตได้ แม่จึงเริ่มจัดการบวชนักศึกษาแพทย์และต่อไปขยายไปยังคณะอื่นๆในจุฬาฯ ปีละประมาณ 20 คน ถ้านับรวมนักศึกษาที่ผ่านการบวชในโครงการอุปสมบทฤดูร้อน 20 ปี มีพระ เณร รวมได้กว่า 300 รูป โดยพระที่บวชนี้จะไปอยู่วัดสายวัดหนองป่าพงที่เป็นวัดป่าที่เคร่งครัดในวัตรปฏิบัติเป็นเวลา 5 สัปดาห์ แม่จะทำหน้าที่เป็นโยมอุปัฏฐากเต็มเวลา (ไม่น่าเชื่อว่าทำได้ 20 ปีแล้ว)
- การเลี้ยงลูกและการดูแลครอบครัว แม่มีความสามารถในการแบ่งเวลาจึงสามารถดูแลลูกได้อย่างเต็มที่ ในตอนเด็กเราจะได้ฟังนิทานก่อนนอนจากแม่ทุกวัน ไม่ว่าจะงานแม่จะวุ่นวายขนาดไหน เรามีการไปเที่ยวต่างจังหวัดกันเสมอๆ โดยแม่กับพ่อ ดูแลลูกเอง ทำให้เรามีชีวิตวัยเด็กที่สดชื่น แจ่มใส เป็นทุนชีวิต

“ อาจารย์สำหรับ ได้กรุณามาเป็นที่ปรึกษาของศูนย์นมแม่แห่งประเทศไทย ตั้งแต่ระยะเริ่มต้น อาจารย์เป็นผู้มีความรู้จริง และสามารถวิเคราะห์ปัญหาได้ลึกซึ้ง อาจารย์ให้กำลังใจกับคนทุกคน เรื่องกำลังใจเป็นเรื่องสำคัญ แค่เพียงได้ยินชื่อ อาจารย์ เราจะสัมผัสได้ถึงความอบอุ่น เกิดพลังใจในการทำงาน “ พญ. ศิราภรณ์ สวัสดิ์วร รองประธานศูนย์นมแม่แห่งประเทศไทย และอดีตเลขาธิการ ศูนย์ฯ